

Zostałem zobowiązany wyrokiem sądowym do płacenia alimentów na dziecko. Zalegam z płatnością za kilka miesięcy. Czy niepłacenie alimentów jest przestępstwem?

Autor: adw. Aleksandra Gaffke

Tak, po spełnieniu określonych warunków, niepłacenie alimentów stanowi przestępstwo. Z dniem 31 maja 2017 r. nastąpiła istotna zmiana w prawnej regulacji przestępstwa niealimentacji (art. 209 Kodeksu karnego).

Osoba, która uchyla się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku (art. 209 § 1 k.k.). Dodatkowo, jeżeli sprawca w/w przestępstwa, naraża osobę uprawnioną do alimentów na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, to podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2 (art. 209 § 1a k.k.).

Reasumując, jeżeli zalega Pan z płatnością alimentów określonych co do wysokości wyrokiem sądowym i zaległość ta stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące, to wyczerpuje Pan znamiona przestępstwa niealimentacji w typie podstawowym. Dodatkowo, jeżeli przez niepłacenie alimentów naraża Pan osobę uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, to popełnienia Pan przestępstwo niealimentacji w typie kwalifikowanym zagrożone surowszą karą, nawet do 2 lat pozbawienia wolności.

Ustawodawca wprowadził też do art. 209 k.k. instytucję czynnego żalu, zgodnie z którą, jeżeli sprawca, nie później niż przed upływem 30 dni od dnia pierwszego przesłuchania w charakterze podejrzanego uiszcza w całości zaległe alimenty, to albo nie będzie podlegał karze (jeżeli popełnił czyn w typie podstawowym) albo sąd odstąpi od wymierzenia kary (jeżeli popełnił czyn w typie kwalifikowanym) – art. 209 § 4 i § 5 k.k.

Pamiętać należy, iż ściganie przestępstwa niealimentacji w obu jego typach następuje na wniosek pokrzywdzonego, organu pomocy społecznej lub organu podejmującego działania wobec dłużnika alimentacyjnego. Jednakże, jeżeli pokrzywdzonemu przyznano odpowiednie świadczenia rodzinne albo świadczenia pieniężne wypłacane w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, ściganie przestępstwa niealimentacji odbywa się z urzędu (art. 209 § 2 i § 2 k.k.).